

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пленарен състав)

25 ноември 2003 година*

„Неизпълнение на задължения от страна на държава-членка – Решение на Съда, с което се констатира неизпълнение на задължения – Неизпълнение – Член 228 ЕО – Парични санкции – Периодична имуществена санкция – Качество на водите за къпане – Директива 76/160/ЕИО“

По дело С-278/01

Комисията на Европейските общности, за която се явява г-н G. Valero Jordana, в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург,

ищец,

срещу

Кралство Испания, за което се явява г-н S. Ortiz Vaamonde, в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник,

с предмет, от една страна, признаване, че като не е взело необходимите мерки, за да гарантира, че качеството на крайбрежните води за къпане на испанска територия съответства на пределните стойности, определени на основание член 3 от Директива 76/160/ЕИО на Съвета от 8 декември 1975 г. относно качеството на водите за къпане (ОВ 1976 г., L 31, стр. 1), въпреки задълженията, които има по силата на член 4 на тази директива, Кралство Испания не е изпълнило решението на Съда от 12 февруари 1998 г. по дело Комисия/Испания (С-92/96, Recueil, стр. I-505) и по този начин не е изпълнило задълженията, които има по силата на член 228 ЕО, както и, от друга страна, да се задължи Кралство Испания да заплати на Комисията по сметка „собствени средства на Европейската общност“ периодична имуществена санкция в размер на 45 600 EUR на ден закъснение при предприемането на необходимите мерки за изпълнение на упоменатото решение Комисия/Испания от деня на произнасянето на решението на Съда по настоящото дело до деня, в който упоменатото решение по дело Комисия/Испания бъде изпълнено,

СЪДЪТ (пленарен състав),

в състав: г-н V. Skouris, председател, г-н C. W. A. Timmermans, г-н C. Gulmann и г-н J. N. Cunha Rodrigues (докладчик), председатели на състав, г-н D. A. O. Edward, г-н A. La Pergola, г-н J.-P. Puissochet и г-н R. Schintgen, г-жа F. Macken и г-жа N. Colneric и г-н S. von Bahr, съдии,

генерален адвокат: г-н J. Mischo,

секретар: г-жа L. Hewlett, главен администратор,

предвид доклада от съдебното заседание,

* Език на производство то: испански.

след като изслуша пледоариите на страните на съдебното заседание от 6 май 2003 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат на съдебното заседание от 12 юни 2003 г.,

постанови настоящото

Решение

1. С искова молба, подадена в секретариата на Съда на 13 юли 2001 г., Комисията на Европейските общности предявява иск на основание член 228 ЕО с цел, от една страна да се установи, че като не е взело необходимите мерки, за да гарантира, че качеството на крайбрежните води за къпане на испанска територия съответства на пределните стойности, определени на основание член 3 от Директива 76/160/ЕИО на Съвета от 8 декември 1975 г. относно качеството на водите за къпане (ОВ 1976 г, L 31, стр. 1, наричана по-нататък „директивата“), въпреки задълженията, които има по силата на член 4 от тази директива, Кралство Испания не е изпълнило решението на Съда от 12 февруари 1998 г. по дело Комисия/Испания (С-92/96, Recueil, стр. I-505) и по този начин не е изпълнило задълженията, които има по силата на член 228 ЕО, както и, от друга страна, да се задължи Кралство Испания да заплати на Комисията по сметка „собствени средства на Европейската общност“ периодична имуществена санкция в размер на 45 600 EUR на ден закъснение при предприемането на необходимите мерки за изпълнение на упоменатото решение по дело Комисия/Испания от деня на произнасянето на решението на Съда по настоящото дело, до деня в който упоменатото решение по дело Комисия/Испания бъде изпълнено.

Законодателство на Общността

2. Директивата има за цел, съгласно нейното първо съображение, да опазва околната среда и общественото здраве чрез намаляване на замърсяването на водите за къпане и тяхното опазване от последващо влошаване на качеството.

3. Със своите членове 2 и 3 директивата налага на държавите-членки да определят стойностите, приложими към водите за къпане по отношение на физикохимичните и микробиологичните параметри, указани в приложението към нея, като тези стойности не могат да бъдат по-малко строги от посочените в колона I на това приложение.

4. Съгласно член 4, параграф 1 от директивата качеството на водите за къпане трябва да бъде приведено в съответствие със стойностите, определени по силата на член 3 в срок от десет години, считано от момента на нотифициране на директивата.

5. Тъй като член 395 от Акта относно условията за присъединяване на Кралство Испания и на Португалската република и относно адаптирането на Договорите (ОВ 1985 г., L 302, стр. 23) не предвижда в полза на Кралство Испания никакво дерогиране по отношение на директивата, след 1 януари 1986 г. качеството на испанските води за къпане трябва да съответства на определените от директивата пределни стойности.

6. Съгласно член 13 от директивата, изменена с Директива 91/692/ЕИО на Съвета от 23 декември 1991 г. относно стандартизиране и рационализиране на докладите за прилагане на някои директиви, свързани с околната среда (ОВ L 377, стр. 48):

„Всяка година, и за пръв път до 31 декември 1993 г., държавите-членки изпращат на Комисията доклад за прилагането на настоящата директива през текущата година. Докладът се изготвя въз основа на въпросник или схема, изработени от Комисията в съответствие с процедурата, изложена в член 6 от Директива 91/692/ЕИО. Въпросникът или схемата се изпращат на държавите-членки 6 месеца преди началото на периода, който трябва да бъде обхванат от доклада. Докладът се изготвя за Комисията преди края на въпросната година.

Комисията публикува доклад на Общността за прилагането на директивата в срок от 4 месеца от получаване на докладите от държавите-членки.“

Решението по дело Комисия/Испания

7. С решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, Съдът е установил, че като не е взело необходимите мерки, за да гарантира, че качеството на крайбрежните води за къпане на испанска територия съответства на пределните стойности, определени на основание член 3 от директивата, Кралство Испания не е изпълнило задълженията, които има по силата на член 4 от нея.

Досъдебното производство

8. С писмо от 17 март 1998 г. Комисията е напонила на испанските власти необходимостта от изпълнение на задълженията, произтичащи от решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе.

9. В отговор, с писма от 5, 11 и 19 юни 1998 г., както и от 5 януари и 12 март 1999 г. испанските власти са информирали Комисията за мерките, които са предприети или са в процес на предприемане за изпълнение на упоменатото решение, между които и изпълнението на някои проекти за пречистване на градските отпадни води в рамките на национален план за пречистване на водата от 1995 г., контрол, наблюдение и санкциониране на отводните води, както и забрана на къпането в зоните, които са определени като неотговарящи на изискванията, приемането на някои конкретни мерки и започването през 1999 г. на работа с цел проучване на зоните за къпане, на отводните води, които биха могли да засегнат различните зони, качествените характеристики на водите за къпане и влиянието на отводните води във всяка зона, както и предвидените и предложени решения в зависимост от получените заключения.

10. На 24 януари 2000 г. Комисията изпраща на Кралство Испания, в приложение на член 228 ЕО, официално уведомително писмо, като счита, че Испания не е предприела необходимите мерки за изпълнение на съдебно решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе.

11. С писмо от 26 май 2000 г. испанските власти информират Комисията, че Министерството на околната среда е поръчало проучване за състоянието на континенталните води, предназначени за къпане, в съответствие с директивата, като това проучване според същите власти трябва да бъде завършено през 2000 г.

Те също така посочват целите и обхвата на проучването, както и програма на дейностите за привеждане в съответствие с директивата, което според тяхната преценка трябва да приключи през 2005 г.

12. Като счита, че тези мерки не са в състояние да докажат, че на неизпълнението на задълженията е поставен край, Комисията на 27 юли 2000 г. изпраща мотивирано становище на Кралство Испания в приложение на член 228 ЕО. В него тя достига до заключение, че като не е изпълнила задълженията, които има по силата на член 4 от директивата и като не е взела необходимите мерки, за да се приведе качеството на крайбрежните води за къпане на испанска територия в съответствие с пределните стойности, определени на основание член 3 от директивата, тази държава-членка не е изпълнила съдебно решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, и по този начин не е изпълнила задълженията, които има по силата на член 228 ЕО. Комисията припомня на тази държава-членка, че ако спорът бъде отнесен пред Съда, тя ще предложи налагането на периодична имуществена санкция. Тя определя срок от два месеца за приемането от страна на Кралство Испания на необходимите мерки за привеждане в съответствие с мотивираното становище.

13. В отговор на това становище испанското правителство изпраща две писма на 26 и 27 септември 2000 г., с които информира Комисията за съществуването на план за действие, за степента на съответствие на качеството на водите за къпане през сезоните на къпане на 1998 и 1999 г., както и за изпълнението на национален план за пречистване на градските отпадни води.

14. На 11 януари 2001 г. се провежда заседание на испанския министър на околната среда и Генерална дирекция „Околна среда” на Комисията, с цел да се позволи на испанското правителство да допълни информацията относно упоменатите мерки.

15. На 16 януари 2001 г. испанският министър на околната среда изпраща на отговарящия за околната среда член на Комисията писмо, с което му предава нов план за действие и се ангажира да довърши необходимите дейности през 2003 г.

16. На 26 март 2001 г. испанските власти изпращат на Комисията доклад, изготвен от министъра на околната среда относно напредъка на дейностите, които са предприети за изпълнение на съдебното решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, както и писмо от държавния секретар, отговарящ за водите и бреговата ивица.

17. Като счита, че Кралство Испания не е изпълнило упоменатото решение, Комисията решава да отправи настоящия иск.

Искания на страните

18. Комисията иска от Съда:

- да констатира, че като не е взело необходимите мерки, за да се приведе качеството на крайбрежните води за къпане на испанска територия в съответствие с пределните стойности, определени на основание член 3 от директивата, въпреки задълженията, които има по силата на член 4 от директивата, Кралство Испания не е изпълнило съдебно решение по дело

Комисия/Испания, посочено по-горе, и по този начин не е изпълнило задълженията, които има по силата на член 228 ЕО;

- да се разпореди на Кралство Испания да заплати на Комисията по сметка „собствени средства на Европейската общност“ периодична имуществена санкция в размер на 45 600 EUR на ден закъснение при предприемането на необходимите мерки за изпълнение на съдебно решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, от деня на произнасянето на решението на Съда по настоящото дело, до деня в който упоменатото решение по дело Комисия/Испания бъде изпълнено;

- да осъди Кралство Испания да заплати разноските.

19. Кралство Испания иска от Съда:

- да отхвърли изцяло иска;

- при условията на евентуалност, да отхвърли иска за дневна периодична имуществена санкция;

- при условията на евентуалност на горното, да наложи дневна периодична имуществена санкция, която да не надвишава 11 400 EUR;

- при всички положения да осъди Комисията да заплати разноските.

По съществува на спора

Доводи на страните

20. В своя иск Комисията изтъква по отношение на качеството на крайбрежните води за къпане на испанска територия, че процентът на зоните за къпане, които съответстват на задължителните стойности от директивата, е 73 % за сезона за къпане през 1998 г., 76,5 % за сезона за къпане през 1999 г. и 79,2 % за сезона за къпане през 2000 г.

21. По време на съдебното производство тя също така информира Съда, че този процент е 80 % за сезона за къпане през 2001 г. и 85,1 % за сезона за къпане през 2002 г.

22. Кралство Испания не оспорва тези цифри, които впрочем са посочени в докладите, които самото то е предоставяло на Комисията в приложение на член 13 от изменената директива.

23. Въпреки това Кралство Испания счита, че е необходимо искът да бъде отхвърлен поради факта, че Комисията не е изчакала достатъчно дълъг срок, за да заключи, че съдебно решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, не е изпълнено. Според него е необходим по-дълъг срок от отпуснатия от Комисията, а именно от 12 февруари 1998 г., датата на произнасяне на упоменатото решение, до 27 септември 2000 г., датата на изтичане на срока, определен в съставеното по случая мотивирано становище, за пълното изпълнение на решението, посочено по-горе, като се има предвид спецификата на директивата и на испанските води.

24. В действителност в по-голямата част от случаите са необходими няколко сезона за къпане за определяне на истинските източници на замърсяване, и след като проблемът бъде определен, решението изисква изготвянето и изпълнението на планове за действие, дори и на дългосрочни програми за подобряване на земеделските практики. Решението на проблемите с качеството на водите за къпане е свързано с извършването на понякога значителни по обем работи, които изискват прилагането на стриктен подход въз основа на директивите на Общността относно обществените поръчки. Освен това е необходимо да се държи сметка за големия брой обявени от испанските власти зони за къпане, както и на факта, че реките в Испания не са с голям дебит, в сравнение с реките в по-голямата част от останалите държави-членки. Следователно Комисията би трябвало да изчака края на изпълнението на програмата за действие, която Ж е предоставена в отговор на предупредителното писмо, и който първоначално е обявен за края на 2005 г., както е посочено в писмото на испанските власти от 26 май 2000 г., и след това е предвиден за 2003 г., както е уточнено в писмото от 16 януари 2001 г. на испанския министър на околната среда.

Съображения на Съда

25. В своето решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, Съдът е постановил, че като не е взело необходимите мерки, за да гарантира, че качеството на крайбрежните води за къпане на испанска територия съответства на пределните стойности, определени на основание член 3 от директивата, Кралство Испания не е изпълнило задълженията, които има по силата на член 4 на тази директива.

26. Въз основа на член 228, параграф 1, ЕО Кралство Испания е било длъжно да вземе мерките, които изпълнението на това решение налага.

27. Член 228 ЕО не уточнява срока, в който трябва да се изпълни определено решение на Съда. Въпреки това според утвърдената практика на Съда интересът, който е свързан с незабавното и еднакво прилагане на правото на Общността, изисква това изпълнение да бъде започнато незабавно и да приключи във възможно най-кратки срокове (Решение от 4 юли 2000 г. по дело Комисия/Гърция, С-387/97, Recueil, стр. I-5047, точка 82, и цитираната практика на Съда).

28. Съгласно член 228, параграф 2, ЕО, ако съответната държава-членка не е предприела мерките, необходими за изпълнението на решението на Съда в срока, определен от Комисията в нейното мотивирано становище, Комисията може да сезира Съда, като посочи размера на еднократната сума или периодичната имуществена санкция, която съответната държава-членка следва за заплати, и която Комисията счита за съответстваща на обстоятелствата.

29. За тази цел Комисията трябва да прецени обстоятелствата, каквито са те при изтичане на определения в нейното мотивирано становище срок, прието на основание член 228, параграф 2, алинея 1, ЕО.

30. Необходимо е да се отбележи, че между момента на произнасяне на съдебно решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, и изтичането на определения в разглежданото мотивирано становище срок, са изтекли три сезона

за къпане. Дори и изпълнението на упоменатото решение да налага извършването на сложни и продължителни операции, както твърди испанското правителство, такъв срок следва да се счита за достатъчен, за да се вземат мерките, които включва изпълнението на решението на Съда по смисъла на член 228 ЕО.

31. Следователно изтъкнатите от испанското правителство съображения, свързани със сложността и продължителността на операциите, необходими за изпълнение на решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, не могат да доведат до отхвърляне на настоящия иск.

32. Що се отнася до мерките, предприети от Кралство Испания за изпълнение на упоменатото решение, съобщените на Съда последни статистически данни показват, че процентът на съответствие на въпросните води за къпане със задължителните стойности, определени въз основа на директивата, отбелязва известно увеличение, като достига 85,1 % за сезона за къпане през 2002 г. Въпреки това е установено, че крайбрежните води за къпане на испанска територия все още не съответстват на упоменатите задължителни стойности.

33. Комисията също така отбелязва, че през годините испанското правителство е намалило броя на зоните за къпане в крайбрежните води за къпане, без това намаляване да бъде обосновано. Според нея 39 зони са премахнати през 1998 г., 10 – през 1999 г. и 14 – през 2000 г. Броят на зоните за къпане в крайбрежните води за къпане, е намалял от 302 през 1996 г. на 202 през 2000 г. По този начин Кралство Испания се опитва да изпълни съдебно решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, не чрез подобряване на качеството на тези води, а посредством хитрина, състояща се в намаляване на броя на тези зони.

34. Без да е необходимо произнасяне по обосноваването на този аргумент, е достатъчно да се отбележи, че той не се отнася до установяването на неизпълнение на задълженията в настоящия случай, тъй като Комисията обосновава настоящия иск на цифровите данни, които фигурират в нейните годишни доклади и които са отбелязани в точки 20 и 21 от настоящото решение, при които не се вземат предвид зоните, които са извадени от списъка на зоните за къпане.

35. Имайки предвид всички предходни съображения, е необходимо да се констатира, че като не е взело необходимите мерки, за да се приведе качеството на крайбрежните води за къпане на испанска територия в съответствие с пределните стойности, определени на основание член 3 от директивата, въпреки задълженията, които има по силата на член 4 от тази директива, Кралство Испания не е взело всички мерки, свързани с изпълнението на съдебно решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, и по този начин не е изпълнило задълженията, които има по силата на член 228 ЕО.

Относно определянето на размера на периодична имуществена санкция

Доводи на страните

36. Като се основава на метода на изчисление, определен в нейните съобщения 96/С 242/07 от 21 август 1996 г. относно прилагането на член (228) от Договора (ОВ С 242, стр. 6), и 97/С 63/02 от 28 февруари 1997 г. относно метода на

изчисляване на наказателните плащания, предвидени в член (228) от Договора за ЕО (ОВ С 63, стр. 2), Комисията предлага на Съда да наложи на Кралство Испания периодична имуществена санкция в размер на 45 600 EUR на ден закъснение, за да санкционира неизпълнението на съдебно решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, считано от деня на произнасянето на решението на Съда по настоящото дело до деня, в който решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, бъде изпълнено.

37. Комисията счита, че осъждането на заплащане на периодична имуществена санкция е най-подходящият инструмент за слагане край възможно най-бързо на констатираното нарушение, и че в настоящия случай санкция от 45 600 EUR за всеки ден закъснение съответства на сериозността и времетраенето на нарушението, като се взема предвид, че е необходимо санкцията да бъде ефективна. Тази сума е определена, като се умножава определена еднаква основна сума от 500 EUR по коефициент 4 (при диапазон от 1 до 20), отразяващ сериозността на нарушението, по коефициент 2 (при диапазон от 1 до 3) за времетраенето на нарушението, и по коефициент 11,4 (основаващ се на brutния вътрешен продукт на въпросната държава-членка и на съотношението на нейните гласове в Съвета на Европейския съюз), който следва да отразява капацитета за плащане на съответната държава-членка.

38. Кралство Испания изтъква, че периодична имуществена санкция за всеки ден забавяне не е адекватен механизъм за постигане на изпълнението на решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе. Прилагането на подобна санкция няма да спре, ако държавата-членка приеме всички необходими мерки за изпълнението на това решение. Необходимо е да се изчака до получаването на данните относно следващия сезон за къпане, за да се провери дали полученият резултат съответства на желания. Комисията би трябвало да разгледа възможността от налагане на годишна периодична имуществена санкция, която да бъде изплащана в зависимост от наличието на резултати от всеки сезон за къпане. Няма никакъв смисъл да се налага дневна периодична имуществена санкция за принуждаване към спазването на задължение, което може да бъде постигнато само от една година до следващата.

39. В условията на евентуалност, Кралство Испания изтъква, че сумата на предлаганата парична санкция при всички положения е прекомерно висока. Що се отнася до коефициента относно времетраенето на нарушението, малкият брой на сезоните за къпане, изтекли от момента на произнасяне на съдебно решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, оправдава прилагането не на коефициент 2, а на коефициент 1. Що се отнася до коефициента относно сериозността на нарушението, е необходимо да се вземе предвид фактът, че по време на депозирването на иска по настоящото дело процентът на съответствие на зоните за къпане в крайбрежните води за къпане в Испания спрямо задължителните стойности на директивата е достигнал 79,2 %. Необходимо е също така да се държи сметка на факта, че Кралство Испания не е разполагало с десетгодишния срок за прилагане, с който са разполагали други държави-членки. Като се вземат предвид тези два елемента, е необходимо да се намали коефициентът относно сериозността на нарушението от 4 на 2. След извършването на тези две корекции при изчисляване на дневната парична санкция, тя спада на 11 400 EUR.

Съображения на Съда

40. След като Съдът е установил, че Кралство Испания не е изпълнило негово решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, той може да му наложи в приложение на член 228, параграф 2, алинея 3, ЕО заплащането на еднократна глоба или на периодична имуществена санкция.

41. В това отношение е необходимо да се припомни, че предложенията на Комисията не могат да обвързват Съда и представляват единствено полезна отправна точка. При упражняване на своето право на преценка, Съдът следва да определи размера на еднократната сума или на периодичната имуществена санкция, така че от една страна да съответства на обстоятелствата, и от друга страна да е пропорционално на констатираното неизпълнение на задълженията, както и на възможностите за плащане на съответната държава-членка (вж., в този смисъл, съдебно решение по дело Комисия, Испания, посочено по-горе, точки 89 и 90).

42. Ясно е, че налагането на наказателни плащания е в състояние на накара виновната държава-членка да сложи край в най-кратки срокове на установеното неизпълнение на задълженията. За целите на нейното налагане в настоящия случай е необходимо да се разгледа, на първо място, периодичността на предложената санкция, на второ място, постоянния или намаляващ размер на сумата на тази санкция, и, на трето място, точното изчисление на нейния размер.

43. Що се отнася до периодичността на предложената санкция в настоящия случай е необходимо да се припомни, че според член 13 от изменената директива, констатирането на състоянието на водите за къпане се прави всяка година. Въз основа на тази разпоредба държавите-членки са задължени ежегодно да изпращат на Комисията доклад за прилагането на директивата. Докладът трябва да се изпрати на Комисията преди края на въпросната година.

44. От това следва, че евентуалното констатиране на края на нарушението може да се извърши само веднъж годишно по време на представянето на тези доклади.

45. Следователно би могло да се дължи дневна периодична имуществена санкция за период, през който са изпълнени наложените от директивата изисквания, въпреки че ще е възможно това изпълнение да бъде установено едва впоследствие. Затова държавата-членка ще бъде принудена да плаща периодичната имуществена санкция за периоди, през които нарушението реално е приключило.

46. Следователно периодичната имуществена санкция трябва да бъде налагана не на дневна, а на годишна база, след представянето на годишния доклад относно прилагането на директивата от съответната държава-членка.

47. Що се отнася до предложението от Комисията постоянен размер на сумата на тази санкция, е необходимо да се отбележи, че за държавите-членки е особено трудно да изпълнят напълно директивата, както това бе отбелязано от генералния адвокат в точки 66 и 67 от неговото заключение.

48. Като се има предвид тази особеност, е възможно държавата-членка ответник да успее да увеличи значително степента на изпълнение на директивата, без да я изпълни напълно в краткосрочен период. Ако сумата на периодичната

имуществена санкция е постоянна, тя продължава да бъде изискуема в пълния си размер през целия период, през който съответната държава-членка не е осъществила пълното прилагане на директивата.

49. При тези условия санкция, при която не се взема предвид евентуалният напредък, осъществен от държавата-членка при изпълнение на нейните задължения, няма да бъде нито адаптирана спрямо обстоятелствата, нито ще е пропорционална на констатираното неизпълнение на задълженията.

50. За да може периодичната имуществена санкция да бъде адаптирана спрямо особените обстоятелства и да е пропорционална на констатираното неизпълнение на задълженията, нейният размер трябва да взема предвид напредъка, осъществен от държавата-членка ответник при изпълнение на съдебно решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе. За тази цел е необходимо на тази държава да бъде наложено годишно плащане на сума, изчислена в зависимост от процента на зоните за къпане в испанските крайбрежни води, които все още не съответстват на определените от директивата задължителни стойности.

51. Заплащането ще бъде дължимо от момента на установяване на качеството на водите за къпане по време на първия сезон на къпане след произнасянето на настоящото решение и при необходимост при извършване на следващите ежегодни оценки.

52. Що се отнася до сумата на периодичната имуществена санкция, основните критерии, които следва да бъдат взети предвид, по принцип са продължителността на нарушението, неговата степен на сериозност и възможностите за плащане на въпросната държава-членка (вж. решение по дело Комисия/Гърция“, посочено по-горе, точка 92).

53. Що се отнася до времетраенето на нарушението, трябва да се признае, че изпълнението на съдебно решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, от държавата-членка е трудно осъществимо в рамките на кратък период от време. В настоящия случай това изпълнение предполага откриването на проблемите, изготвяне на планове за действие и тяхното изпълнение. В този смисъл е необходимо да се държи сметка и за факта, че директивите на Общността относно обществените поръчки, по-специално, налагат договорната документация да бъде изготвена изчерпателно преди започването на процедурата по възлагане на поръчките, без да е възможно нейната промяна по-късно. Освен това тези директиви налагат на възложителите някои предварително определени срокове и ограничават стриктно възможността за използване на процедури при наличие на неотложна необходимост.

54. Като се имат предвид тези съображения е необходимо да се заключи, че коефициент 2 (от диапазон от 1 до 3), който се предлага от Комисията, за да се вземе предвид времетраенето на нарушението, в настоящия случай изглежда прекалено строг и е по-подходящ коефициент 1,5.

55. Що се отнася до сериозността на нарушението, е необходимо да се отхвърли аргументът на испанското правителство, според който при определянето на размера на периодичната имуществена санкция трябва да се вземе предвид фактът, че 79,2 % от съответните зони за къпане вече съответстват на пределните

стойности на директивата към момента на предявяване на настоящия иск. От документите по делото става ясно, че Комисията в своето предложение вече е взела предвид постигнатата от испанските власти степен на изпълнение на директивата чрез повишаване на процента на съответствие на въпросните води от 54,5 % през 1992 г. до 79,2 % през 2000 г.

56. Необходимо е също така да се отхвърли аргументът на испанското правителство, свързан с факта, че то не е разполагало с десетгодишния срок за прилагане, с който са разполагали други държави-членки. В действителност Кралство Испания е имало възможност да поиска преходен период за прилагането на директивата по време на присъединяването на страната към Европейските общности. След като не е направило такова искане, то днес не може да се позовава на своето бездействие, за да иска намаляване на размера на санкцията.

57. Освен това трябва да се припомни, че привеждането в съответствие на водите за къпане с пределните стойности на директивата има за цел да опазва общественото здраве и околната среда. Доколкото констатираното в точка 35 от настоящото решение неизпълнение на задълженията може да постави в опасност здравето на човека и да причини вреда на околната среда, то има несъмнено значение.

58. Като взема предвид тези елементи, предложеният от Комисията коефициент 4 (при диапазон от 1 до 20) отразява адекватно степента на сериозност на нарушението.

59. Предложението на Комисията за умножаване на базовата стойност по коефициент 11,4, който се основава на брутния вътрешен продукт на Кралство Испания, и на броя на нейните гласове в Съвета, представлява подходящ начин за отразяване на капацитета за плащане на тази държава-членка, като същевременно се запазва разумна разлика между различните държави-членки (вж. съдебно решение по дело Комисия/Гърция, посочено по-горе, точка 88).

60. Умножаването на базовата сума от 500 EUR по коефициент 11,4 (за способността за плащане), по 4 (за сериозността на нарушението) и по 1,5 (за времетраенето на нарушението) води до получаването на сума от 34 200 EUR на ден, тоест 12 483 000 EUR на година. Тъй като тази сума се основава на съображението, че 20 % от въпросните зони за къпане не съответстват на пределните стойности на директивата, е необходимо тя да се раздели на 20, за да се получи сума, съответстваща на 1 % от несъответстващите зони, а по-специално 624 150 EUR на година.

61. Следователно трябва да се направи точна преценка на особените обстоятелства в настоящия случай и сумата на периодичната имуществена санкция да се определи на 624 150 EUR за година и за 1 % от зоните за къпане, които не съответстват на пределните стойности на директивата.

62. Следователно е необходимо Кралство Испания да бъде осъдено да заплати на Комисията по сметка „собствени средства на Европейската общност“ периодична имуществена санкция в размер на 624 150 EUR за година и за 1 % от зоните за къпане в испанските крайбрежни води, чието несъответствие с пределните стойности на директивата е констатирано за въпросната година,

считано от момента на установяването на качеството на водите за къпане, достигнато по време на първия сезон за къпане след момента на произнасяне на настоящото решение, до годината, през която съдебно решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, бъде напълно изпълнено.

По съдебните разноски

63. На основание член 69, параграф 2 от Процедурния правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Комисията е направила искане за осъждане на Кралство Испания и последното е загубило делото, то следва да бъде осъдено да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (пленарен състав) реши:

1. Като не е взело необходимите мерки, за да се приведе качеството на крайбрежните води за къпане на испанска територия в съответствие с пределните стойности, определени на основание член 3 от Директива 76/160/ЕИО на Съвета от 8 декември 1975 г. относно качеството на водите за къпане, въпреки задълженията, които има по силата на член 4 от тази директива, Кралство Испания не е взело всички мерки, свързани с изпълнението на решението на Съда от 12 февруари 1998 г. по дело Комисия/Испания (С-92/96), и по този начин не е изпълнило задълженията, които има по силата на член 228 ЕО.

2. Кралство Испания се осъжда да заплати на Комисията на Европейските общности по сметка „собствени средства на Европейската общност“ периодична имуществена санкция в размер на 624 150 EUR за година и за 1 % от зоните за къпане в испанските крайбрежни води, чието несъответствие с пределните стойности на директивата е констатирано за въпросната година, считано от момента на установяването на качеството на водите за къпане, достигнато по време на първия сезон за къпане след момента на произнасяне на настоящото решение, до годината, през която съдебно решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, бъде напълно изпълнено.

3. Кралство Испания се осъжда да заплати разноските.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 25 ноември 2003 година.

Подписи